

Draag elkanders lasten.
Daardoor zult gij doen
wat Christus wil. (Gal. 6.2)

Tot vrome gedachtenis aan
de heer

Gustaaf Van den Noortgate

echtgenoot van mevrouw
Octavie DE TURCK

De hemelse Vader schonk hem liefdevol het levenslicht te Steenhuize op 5 oktober 1899. Hij riep hem vandaar naar 't eeuwig leven op 13 januari 1975, en sterkte hem daartoe met de HH. Ziekensakramenten en de Pauselijke Zegen.

" Na een welbesteed leven godvruchtig in de Heer ontslapen..." Het klinkt haast als een moegebruikte formulering zonder méér. Bij nader toezien evenwel kan 't leven en het sterven van deze goede man niet beter worden samengevat.

Een welbesteed leven ! Gustaaf was steeds een harde werker, vol plichtsbef, toewijding en zorg voor al wat hem was toevertrouwd. Tesamen met zijn goede vrouw verliet hij eigen huis, om liefdevol de zware taak te helpen dragen in het grote jong gezin, dat zonder moeder viel. Met

eerbied en met eindeloze dankbaarheid zal daar in ieders hart de nagedachtenis aan nonkel steeds in ere blijven...

Godvruchtig ! Want inderdaad, zijn godsdienstzin was geen vernisje bovenop, maar bezielde diep doordacht zijn hele leven.

Ontslapen in de Heer ! Heel rustig, klaar bewust en stichtend vroom ontving Gustaaf voor 't laatst de ziekensakramenten. Hij wist zich nu geheel bereid voor 't uur, waarop de Heer hem roepen zou. Zo werd een heerlijk levensboek gesloten.

Vaarwel dan, lieve man en allerbeste nonkel, duizendmaal bedankt om uw zo rijke leven. Wij blijven in gebed steeds aan u denken. Tot weezien in de hemel.

De families

VAN DEN NOORTGATE, DE TURCK,
CORRIJN en MACHTELINCKX
danken U om uw vroom gebed en uw medevoelen in hun rouw.

Uitg. Mevr. Miserez, Dries, Deftinge